

Bilag II

Socialministerens kommentar til henvendelse fra Socialpædagogernes Landsforbund

Under henvisning til L 229 - bilag 15, forslag til lov om social service kommenteres hermed - i 80 eksemplarer - henvendelse fra Socialpædagogernes Landsforbund

Ad 1. Døgninstitutionsbegrebet og hjemmelen til at behandle og yde nødvendig omsorg

Det frmgår af SL's henvendelse, at der i selve institutionsbegrebet skulle ligge en hjemmel til - evt. også imod institutionsbeboernes vilje - at foretage den nødvendige behandling, optræning m.v., - som indeholdes i selve optagelsen på den pågældende institutionstype.

Efter Socialministeriets opfattelse er det uklart, hvor langt institutionsbegrebet kan benyttes som tilstrækkelig hjemmel til at foretage handlinger imod beboernes ønsker. Derimod ligger der efter Socialministeriets opfattelse i selve det forhold, at det offentlige har pligt til - og påtager sig - en omsorgs- og behandlingsforpligtelse over for f.eks. personer med psykiske handicap, der ikke kan tage vare på egne interesser, en hjemmel til at udøve den omsorg og behandling på et fagligt forsvarligt grundlag. (Efter Socialministeriets opfattelse giver denne omsorgsforpligtelse et rum for den nødvendige behandling og optræning, herunder også den behandling og optræning der finder sted som led i et institutionsophold).

Imidlertid er Socialministeriet enig i, at spørgsmålet om retssikkerheden for mennesker, der ikke er stand til selv at tage vare på sine forhold, i forbindelse med anvendelse af magt og tvang, herunder også den eventuelle tvang, der kan være nødvendig som led i en almindelig daglig omsorg og optræning, trænger til en afklaring.

Også de seneste års udvikling på institutionsområdet i retning af, at institutionen så vidt muligt skal opfattes som beboernes eget hjem, har efter Socialministeriets opfattelse understreget behovet for at få drøftet og afklaret hjemmelsspørgsmål til de foranstaltninger, der i praksis anvendes over for mennesker med psykisk handicap i bofællesskaber og institutioner.

Socialministeriet har derfor nedsat et udvalg

om psykisk handicappedes retssikkerhed. Formålet med udvalgsarbejdet er at styrke retssikkerheden for personer, som er ude af stand til at handle fornuftsmæssigt på grund af psykisk handicap.

I den forbindelse er Socialministeriet opmærksom på, at overvejelser på dette område også vil kunne styrke retssikkerheden for de personalegrupper, der til daglig har ansvaret for de pågældende grupper.

Udvalgsarbejdet påregnes afsluttet med udgangen af 1997. Det må forventes, at udvalgsarbejdet vil kunne give anledning til lovgivning på området, herunder evt. også til ændringer af § 107 i L 229.

Jeg har i øvrigt fremsat et ændringsforslag til § 109 i forslag til servicelov, hvorefter kommuner og amter i en række tilfælde vil få pligt til at tilbyde udarbejdelse af en handlingsplan for personer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Ændringsforslaget vil også medvirke til sikring af retssikkerheden for de grupper af psykisk handicappede, der vil være omfattet af ovennævnte udvalgsarbejde. Handlingsplanerne vil skulle beskrive både mål og midler i den enkelte sag.

Ad 2. Skelnen mellem større og mindre opholdssteder

Begrebet opholdssteder i forslaget til servicelovens § 47 dækker ligesom den nuværende regel i bistanndslovens § 66 alle døgnopholdssteder uden for det amtskommunale institutionsområde. En traditionel plejefamilie er således også et opholdssted, der skal godkendes.

Reglen om godkendelse af opholdssteder for børn og unge trådte i kraft den 1. januar 1985, og fra dette tidspunkt og indtil 1. januar 1993 havde reglen en udformning svarende til den nu foreslåede formulering af § 47.

At man ved lovændringen pr. 1. januar 1985 fastsatte afgrænsningen mellem kommunens